

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Successione intestati Collateralium[m] Fratrum, Filiorumque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

8 Docent & iura nostra, secundo loco matrē excludi a successione filii, si eo cōstituto in minori etate, in qua mortuus fuerit, non petierit tutorem dari intra annum, *l. sciant. de legit. hered. C. §. de Senar. Tertul. Bart. in l. 2. §. quod si forte. eod. P.* vel si ventri non petiit curatorem. *l. 2. §. quod si prognans. ad Tur. in l. P. Bart. in l. matres. eod. P.* Patet tamen Chalfanzus. ex negligentia non petiit tutorem minor, non petiit autem administratrix personæ & bonorum filii est, si vel. *l. Chaff. ad d. §. 6. de successione. ad ver. ligno directe. n. 7. limit. 2.* Et cenetur quis semper iure suo uti, si agatur de evitando crimine. *l. merito. pro soc. in P.* Veruntamen si ad secundas nuptias conuoluerit, cessat hæc præsumtio, si non petierit tutorem: & ideo ius illi admittit successione, *§. si autem tutelam. de nupt. in auth. l. omnem. 6. C. ad Tertul. 2. §. si mater tutelam. eod. P.* ubi distinctio ponitur. Hanc tamen penam putat sublatam esse per consuetudinem idem Chalfanzus, *ubi proximi. in 3. limitat.*

9 Tertio, si priuari filii successione contra tabulas filii patrem responsum est, si contra pietatem eum male afficiens, eum manumittere coactus fuerit. *l. in si a par. quis sue. man. P.*

10 Neque si qui deliquit, dignus præmio est. *l. relocatorum. §. fin. de inter. & relega. Sed necis, quarto qui liber. s. necauit, eorum habet successione. l. si ab hostibus. §. fin. solut. matrim.* Idipsum si culpa eius mortui sunt. *l. 3. de his, quibus ut indig. P.* Si enim indignus est successione defuncti, qui non vindicauit eius mortem, *l. heredem. eod. P. l. 1. C. eod. cum similib.* multo magis qui eam intulit.

11 Subinde si quinto loco, parentes, qui liberorum in furore conitutorum curam neglexerint priuatur successione eorum, ut indigni, *auth. liberi. C. de episc. audien. §. si unum de predictis parentibus, ut cum de appell. cognosc.*

12 Proximam est sexto loco, ut qui quæve, filii filiamve exposuerit, vltra penas quas meretur criminis, priuatur successione. *C. de infans. expol. l. 2. eo. C. l. 1. §. pena. de libe. agnos. P. l. nec filium. C. de par. pote.* Sic enim expositus, videtur incertum patrem & matrem, vel eam habere, qui dignus filio non fit, cum filium dignum se non existimauerit. Et ideo vitilitati omnia ex filio proveniente priuandus, *l. fin. pro derel. P. l. 1. §. sed scimus. de lat. lib. toll. C.* quamuis certus fuerit. Dicunt enim comici & tragici poete, aliquique alii historice auctores, mulieres seu meretrices, quæ seuo crimine exponebant liberos, non oblitus penitus se esse matres, sed ex ornata suo quadam cum filiis exponere, ex quibus aliquando agnoscebant liberos. *Per. Victor. lib. 2. var. lectio. ca. 3. Plutarch. in Theseo.* Quod tamen fallax est argumentum probationis. Et hæc quidem ita se habent in iure ciuili propofita & emendata. Reliquum est, ut quid de successione ascendendum alibi & apud aliquas nationes statutum sit, paucis indicemus: ut ex paucis liceat colligere suum cuique morem, & leges patrias confirmatas a superiore. in succedendo siue ex testamento, *l. fin. specialit. 9. C. de testamen. siue ab intestato, esse sequendas.* Tanta enim est humanorum ingeniorum diuersitas, tanteque ac variz legum occasiones, ut non iisdem regulis eade in apud diuersos temperari nequeant.

13 Lex si Alemanorum in successione parentum, hæc, in legib. Alemanor. titul. 92. §. 1. Si qua mulier, qua hereditatem paternam habet, post nuptum prognans peperit puerum, & in ipsa hora mortua fuerit, & infans viuus remanserit aliquanto spatio, vel vnius horæ, ut possit aperire oculos, & videre culmen domus, & quatuor parietes, & postea defunctus fuerit, hereditas materna ad patrem eius pertinens: & tamen si testes habet pater eius, qui vidissent infantem oculos aperire, ut potuisset culmen domus videre & quatuor parietes, tum pater eius habet licentiam cum lege defendere. Statim aut iure ciuili, ubi natus est posthumus, sit heres patris & matris, si viuus perfecte natus est: & si vocem non emiserit, & licet illico postquam in terram cecidit vel in manibus obstetricis, decessit. *l. 2. §. 3. C. de posth. hered. instit. lib. 6. C. tit. 9.* Lex autem Salica sic habet, in tit. 62. de allod. Si quis mortuus fuerit, & filios non dimiserit, si pater aut mater superstitus fuerint, in ipsam hereditatem succedant. Et hæc lex cum legibus iuris ciuilibus nouis conuenit. Lex quoque Ripuaria hæc, in titul. 58. §. 1. Si quis absque liberis defunctus fuerit, si pater materq, superstitus fuerint, in hereditate succedant.

2 Agnati qui, & quando ab intestato succedebant: & qui consanguinei fratres, & uterini.

3 Agnati tantum proximiores succedunt.

4 Fœmina quomodo & quando ex l. 12. tab. & media Iurisprud. & nona vocarentur ad successione intestati.

5 Collateralium personarum succedendi qui hodie ordo.

6 Fratrum filii & sororum etiam dotatarum iure representationis quomodo succedant patris.

7 Frater uterinus tantum, & consanguineus tantum defuncti, quomodo succedant intestato.

8 Fratrum intestati successione tria singularia.

9 Fratris indigni hereditas ab intestato ei deuoluta, cui deferenda, si se an proximioribus.

10 Spiritus quibus collateralibus succedant ab intestato, quive eis succedant.

11 Sed quid si illi incestuosi sint vel adulterini, vel matres illustres. In Gallia non succedunt, nec illis succeditur ab intestato. Et qui illorum bona habent. num. 11. 12. 13.

12 Adoptiuo quomodo consanguinitatis iure succedant transfusaliibus.

13 Adoptiuorum bona ut in familiam redeant adoptantis, a quo processerant, lex Solonis.

Hereditas intestati defuncti, si non superlunt descendentes vel ascendentes, deferitur ad cōiunctos ex latere. Variatus tñ huius successione ordo, sicut & qui erant descendentiū & ascendentiū. Nā leg. 12. tab. primū, ut diximus, deferretur suis: dehinc consanguineis: postea agnatis, & per fœminæ sexum proximioribus. *l. 1. §. fin. l. 2. de suis & legu. hered. P.* Et ex eadem lege admitterebantur pari modo fratres & sorores ad successione fratris prædefuncti, quamuis non essent ex eodem patre vel matre geniti, *l. 1. C. de legit. hered.* Alio iure frater & soror præmortui, cum filiis ex fratre alio præmortuo quoque superstitibus, siq; nepotes cum patris non concurrebant in hereditatem patris. *l. consanguinitatis. eod. P.*

Legis si verba 12. tabul. erant, *Ulpian. in tit. 26. §. 1. de legi. agn. succed. P.* si intestatus moritur, cui sui nec exstabit heres, agnatus proximis familiam, id est, bona, pronuntiatio. *155. de verb. sign. P. habeto.* Agnati sunt, cognati per virilis sexus personas cognatione cōiuncti, *§. si nemo suus. de legit. agn. succed. P. §. 1. de legit. agnat. iur. ap. Iust. l. 2. §. agnati. de suis & legu. in P. l. in tit. tit. 11. §. 25.* quasi a patre cōnati: ut ex eodē patre nati fratres vel sorores, agnati sibi sunt, qui & cōsanguinei dicuntur etiam *l. inter agnatos 5. unde leg. l. 2. de suis & leg. l. 1. §. 1. de gra. aff. P. au. li. 4. rece. sent. 11. 8.* si ex diuersis nō eadem matre nati sint: quo casu essent & vicini dicti. *l. fratres. 2. 7. C. de inoff. testam.* Item patris fratris filio, & inuicem is illi, agnatus est. Eodem numero sunt fratres patrueles, id est, qui ex duobus fratribus procreati sunt, qui & consobrini vocantur. *§. quarto gradu. de gra. cognatio. l. fin. §. quarto gradu. de grad. aff. in.* qua ratione etiam ad plures gradus agnationis peruenire poterimus. Consanguinei tamen proprie in hac questione successione, fratres & sorores sunt ex eodem patre: reliqui ab iis descendentes, agnati. *Theophil. ad §. ceterum. de leg. agn. succed. l. 2. in princ. §. l. 3. §. consanguinei. de suis & legu. hered.*

Verum si non omnibus simul agnatis dat lex hereditatem, sed iis, qui tunc proximio gradu sunt cum certum esse cōperit aliquem intestatum decessisse. *§. sunt autem agnati. de legit. agnat. succed. l. 2. de suis & legu. P.*

Lex si duodecim tabular. quidem indistincte vtrumque sexum masculorum & fœminarum secundum agnationis gradum vocabat: sed media Iurisprudens postea secuta, quæ statuit, ut iure consanguinitatis seu fraternitatis sorores quæ essent, defuncti hereditatem caperent in vltiori gradu vero existentes, non caperent. Masculi autem earū hereditates ab intestato, etiam si longissimo gradu essent, admitterentur. *l. lege 12. tabularum. de lib. pater. §. ceterum inter masculos. de legit. agn. succed.* Hanc mediam Iurisprudenciam ad legem Voconiam refert Iulius Paulus, lib. 4. tit. 8. *idipsum in adit. Ulp. in tit. tit. 2. 6.* Idq; statutū ita erat, ne fœminæ ditiores factæ, se viris æquarent. Videbaturque ex dignitate familiarum esse, ut in familiam masculorum, ut digniorum fœminis omnib. *l. 1. de Senar. P. l. in multis. de sta. ho. remaneret bona:* & ita familiarū splendor conseruaretur. *l. pen. §. de ven. in spi. P. quæ in liberis, qui in aliam familiam non transeunt, consequimur, & æternitatis nomen per illorum generationem certius paramus. l. liberorum. 220. l. pronuntiatio. 195. l. familia. 196. de verb. sig. P.*

De successione intestati collateralium fratrum filiorumque. Cap. 11.

1 Hereditas intestati defuncti vario ordine delata ad collateralis.

Ceterum, prator subinde temperavit hanc legem ex aequitate, cui visum fuit iniquum, feminas agnatas tanquam extraneas omnino excludere. Et ideo eas ad bonorum possessionem admisit, ex ea parte edicti, unde cognati, qua proximitatis nomine bonorum possessionem pollicetur: dummodo neq; agnatus vllus, neque proximior cognatus, interueniat. d. §. ceterum, §. l. 4. vn. cog. §. 1. de serui. cog. id est, sicut colligitur ex Theophilo, ad §. ceterum, de leg. agn. success. in suis iust. v. vita tantum admitterentur, cum deficerent omnes cognati & cognati cuiuscunq; quos gradus, & feminæ iure tantum tertiæ speciei cognationis admitterentur, vt proximæ, si nulli essent masculi ex cognatione, & omnibus remotioris gradus masculis prælati feminis. Sanciuir deinceps Iustinianus, §. ceterum, de leg. agn. success. l. pen. & si de legi. here. C. omnes legitimæ personæ, id est, per vitilem sexum descendentes, siue masculini, siue femini generis essent, simili modo ad iura successioneis legitimæ ab intestato vocari, secundum sui gradus prærogatiua: nec ideo excludendas, quia consanguinitatis iura sicut Germanæ non habent.

Atque tandem iuris nouissimi ordo intestatæ successioneis delatæ collateralibus, hic fuit status & fixus. Vt si quis decedat sine descendentibus, vel ascendentibus, vel cum illis: sed qui repudiarunt hereditatem, vel eam consequi non possunt, vel si non adita & non transmissa decesserunt, iuxta l. defunctis, C. de legit. hered. si sunt ei fratres vterini & consanguinei simul, id est, ex vtroq; patri parente patre & matre, illi succedant, §. reliquum, de here. ab intest. veni. col. 8. & excludant fratres ex altero tantum latere coniunctos: qui tamen, si soli super sint, sine fratribus vtrinq; coniunctis, mortuo sine ex patre tantum, siue ex matre tantum coniuncto succedunt soli, aliis agnatis exclusis. a. ubi itaq; commu. de successio. a. ubi cessante, a. ubi post fratres, i. de legi. hered. C. §. si igitur defunctus de heredit. ab intest. veni. Ita duo vincula coniunctionis fratrum vno sunt fortiora. §. sed hodie, de ad. l. cum in adoptiuis, C. eo. §. 1. de consangu. coll. 6. Et vnum proximius vnius etiam lateris fraternitatis fortius, ratione gradus præstantiusque aliorum agnatorum. Neque hic distingendum est a quibus, an a patre vel a matre bona defuncto aduenerint: nam siue sint paterna, siue materna semper vtrinq; coniunctus excludit ex altera parte coniunctum. Vt patet succedens in patrimonio bonis que non a patris aut matris, sed fratris. Et ita tenet Dyn. in tract. de success. ab intest. circa finem, per a. ubi itaq; commu. de success. Nicol. de Vbaldis de Perusio, in tract. de success. ab intest. a. in 3. part. princ. Mas. Mathesla. in tract. etiam de success. ab intest. a. in 3. art. princ. §. sibi Ludou. Bologninus, in aditionibus.

Quod si defunctus reliquerit fratres vtrinq; coniunctos, & filios præmortui fratris vtrinq; coniuncti: filii fratris vtrinq; coniuncti succedunt loco patris in stirpes cum patris vtrinq; coniunctis, d. a. ubi cessante, C. de legi. hered. §. si igitur defunctus, de hered. ab intest. veni. in a. ubi. Et ita hic locus est iuri representationis later filios fratrum. Quod & in sororum filiis obinet. l. lege duo decim tabularum, de legi. hered. etiam si sorores dotatæ fuerint a patre communi earum & decedentis: quia hic non agitur de successione patris, sed fratris: neque conferre quippiam oportet acceptum. l. i. eod. C. Imo si defunctus decesserit relicto filio fratris sibi vtrinq; coniuncti, cum fratre quoque ex altero latere, puta matris aut patris tantum, coniuncto: illi filii fratris excludent a successione consanguineum tantum, vel vterinum tantum fratrem defuncti, idque iure representationis. §. defuncto, vers. unde consequens, de hered. ab intest. veni. in a. ubi. Succedit porro vtrinq; coniunctis defuncto, non existentibus proximis, frater ex vno tantum latere coniunctus, exclusis remotioribus agnatis, eo quod sublata sit agnationis & cognationis differentia, quod pertinet ad hanc intestatam successioneis. d. a. ubi post fratres, i. de legit. hered. cum aliis proximo citatis a. ubi.

Sed si concurrant in successione defuncti, frater vterinus tantum defuncti, & frater consanguineus tantum eiusdem defuncti, dicant in bonis quæstis mortuo a patre, præferri consanguineum tantum: in bonis vero a matre quæstis: vterinum tantum: in aliis vero bonis aliunde quæstis per defunctum, æqualiter succedere, vel eorum filios loco illorum, si sint. gl. fin. §. Bald. in d. a. ubi. itaq; commu. de succ. per l. de emancipatis, in fin. de leg. hered. §. 1. in fin. de consan. §. vterinis in a. ubi. coll. 6. Dyn. in d. tract. de success. ab intest. §. Nicol. de Vbal. ubi supra. Excludunt etiam ii filii fratrum, vt fratres, patruam & amitam, auunculos & materteras defuncti. Bald. ponit exemplum in a. ubi. post fratres. Exempli causa, Petrus & Paulus fratres fuerunt, Paulus decessit relicto duobus

liberis fratribus Stycho & Ioanne: decessit etiam Ioannes, superstiti Antonio filio relicto: decessit nepotem & Stycho sine liberis, superstiti Petro patruo, & Antonio nepote transfuersalium: nepos excludit patruum, non quidem proprio iure, sed representationis: quia filius personam respiciat, is est in tertio gradu collateralium, & pari modo etiam patruus ex alia parte: vnde cum in æquali gradu sint, concurrere deberent. a. ubi. post fratres, sibi, vt patet in gradu, pariter admittantur, de legi. hered. At si respiciat ius representationis, hic patris locum tenens, est in secundo gradu, & ita remotiorum in tertio patruum defuncti excludit.

Obseruandum ¶ autem est, tria esse singularia in hoc gradu & secundo etiã hodie fratrum, & filiorum fratrum in successione fratrum. Primum est ius representationis, §. hoc etiam addendum, de legi. agn. suc. quod non habet locum in vterioribus gradibus, vltra fratres fratrumque filios. §. si vero neque fratres, de hered. ab intest. veni. in Nouel. Iustiniana. a. ubi. post fratres fratrumque filios, de legi. hered. Secundo, vt quod & dictum est, vtrinq; coniunctum præferri coniuncto ex altero tantum latere, & filios quoque vtriusque lateris coniuncti, non habeat locum in vterioribus transfuersalium gradibus, extra fratrum filios, glo. in d. a. ubi. post fratres sibi. §. filiorum filios, §. c. Jacob. de Bellovisi. in d. §. si vero neque fratres. Nam in vterioribus tantum proximitatem gradus incipit: sublata differentia omni masculorum & feminarum iure ciuili. d. a. ubi. post fratres. Exempli causa, si quidam Petrus decesserit, relicto Ioanne & Martino fratribus patre vel consobrino: si pater Ioannis coniunctus erat patri Petri defuncti ex vtroq; latere: pater vero Martini coniunctus esset tantum ex vno latere patri eiusdem defuncti Petri: non præferretur Ioannes, qui filius erat patris coniuncti ex vtroque latere patri defuncti: sed concurrent Ioannes & Martinus æqualiter. 3. Singulari, vt inter fratres defuncti fratrumque filios, successio diuidatur per stirpes, non per capita, post vero gradus hos, inter vterios vocatos, defuncti hereditas diuidatur in capita. §. si vero neque fratres, de hered. ab intest. veni.

Ceterum, ¶ frater cum suis filiis priuatur successione, vt indignus, si fratrem necauerit: & iure ciuili, successio alioquin ei debita, non ad proximiores, sed ad flicum peruenit. l. cum ratio, §. fin. de bon. damnat. P. Hodie tamen æquius putat Bartolus, in l. hereditas, num. 3. de iis, quibus vt indign. C. si nondum ad flicum delata successio est, potius adiudicandam proximioribus, priusquam deferatur patriciæ. Erit etiam sepe iudicatum est in curiis superemis, Auser. dec. capel. Tholosan. 1. 3. Ioan. Gallus. quest. 146. Pap. lib. 2. o. Rhapso. aresto. tit. 1. ar. 1.

Sed & hic operæ pretium est, & in omni collateralium successione annotasse, quod diximus in ascendenti & descendenti intestatorum hereditate de spuris, vt si agamus de patris collateralibus: illi neque spuris, neque spuris illis succedant. l. hac parte, §. l. si spuris, unde cogn. §. filius vero, quibus mod. nau. eff. sui. Quæmadmodum dictum etiam olim de naturalibus, l. fina. C. de nau. lib. Si vero de maternis collateralibus, recte dictum est, illos inuicem sibi succedere, §. nouissime, ad Senat. Orficia, §. fin. de nupt. quia in istis est certitudo matris, & naturalis, proximitatis effectus, d. l. si spuris, §. l. hac parte, vn. cog.

Dubium ¶ tamen hic remanet, quia illustris mulier non habet heredem spurium, neque ei heres illa est, l. si qua illustris, ad Orficia. C. neque etiam quælibet mater succedit incestuoso, adulterino, nefando, & similibus, a. ubi. ex complexu, C. de incest. nupt. neque illi matri: num idem ius seruandum sit in collateralibus matris, vt illi non succedant istis, neque isti collateralibus. Resoluant autem Ioan. Petrus, ad leg. 2. de in ius vocand. P. & Nicolaus de Vbaldis Perusini. in tract. de success. ab intest. art. 3. inter spurios illustris mulieris, & inter natos ex incestuoso, adulterino, infandoque concubito, & ipsos transfersæ lineæ matris proximis, esse ius mutuum successioneis ab intestato: & ita fratres legitimos & naturales, & naturales tantum, & contra, & alios non excludi successione. Nec obest, quod mater illis non succedat, nec illi patri: quia hoc fit propter matris delictum, §. fin. quibus mod. natur. eff. sui, in a. ubi. Et in l. fin. C. de natur. libe. quod persona non egreditur, l. si qua pœna, §. l. crimen paternum, de pœn. P. l. fin. cimus, C. eod. Ac rursusque puniendi delinquentes, & qui magis delinquant, non delinquentibus. cas. sicut dignum, de homicid. Nec negari potest inter huiusmodi personas, coniunctionem esse sanguinis & proximitatis. d. l. si spuris, §. l. 1. unde cogn. Et proinde regulas iuris generales, que vocant proximios, in illis locum habere, maxime cum non in illis, sed in matris successione inueniantur

niantur tantum correcte. Quodque non inuenitur emendatum, stare non debet prohiberi, *l. sancimus, C. de test. l. precipimus, C. de appell. cum ex. edit. eod. apud Gregor.* Attamen si ita utrum esset, ut filii excluderent sorores: quia verba statuti sunt stricte intelligenda, spurius non excluderet sororem legitimam in successione, etiam si is legitimus esset, *Guillelm. Bened. ad cap. Raynuius, ad ver. duas habens filias, num. 146. 147. de test. Ludo. in l. si qui pro amore, de usufructu.* quia et si sit legitimus, tamen non est legitime natus, ex nuptiis videlicet iustus. Sed & Guillelmus Bened. et contra predictos Petrutium & Nicol. de Vbaldis resoluit, *id Ben. ad ver. Et uxorem nomine Adelasiam, num. 144.* spurius ex damnato coitu natus, veluti ex incestu, nefariove complexu, nullo modo alius nec inter se succedere posse: quia neque cognati, neque fratres nominari debeant, nec consanguinei, nec confobri: sicut nec quoad patrem vel matrem, nominandi sunt filii. *l. si. quibus mod. natur. eff. sui.* At si essent spurii plures eiusdem matris illi sibi inuicem succedunt, siue vnus sit naturalis, siue aliter sit naturalis & legitimus. *d. §. quibus de success. cogn. si. de leg. agn. success. d. l. si spurius, vnde cog.*

12 *¶* Ego *¶* certe iustitiam existimo sententiam consuetudinis generalis Gallie, per quam nec spurii succedunt collateralibus patris, vel matris. *Guill. Bened. in d. ver. Et uxorem nomine, nu. 148. 149. 150.* Et ita sublata est. si qua illustris, ad Offic. auth. licet. de natur. libe. C. Quis enim inter Christianos est, qui non sciat ex damnato a lege diuina coitu natos spurios, ex precepto, non machaberis? *Exod. cap. 20. Matth. 5. ad Ephes. cap. non machaberis, 2. quæst. 3. cap. meretricis, 3. 2. quæst. 4.* Et quia conuenit inter interpretes, ex damnato coitu natos non esse omnino collateralium matris successores, id ipsum de istis dicendum est inter Christianos.

13 *¶* Quare *¶* & in Gallia spurii seu bastardi, quia ipsi incipiunt progeniem suam & lineam, licet quidem testari, & heredes quos voluerint scribere. *Boer. in §. fin. de testam. in consuetu. Bitur. in consuetu. Aurelianen. tit. de successione, tit. 14. & si filios habeant, ab intestato illos relinquunt heredes.* Attamen si intestati decedat sine filiis legitimis & naturalibus, vel sine nepotibus vel descendentibus ex ipsis, non habent collaterales ex parte patris vel matris heredes, sed a fisco regis, vel domini iuridici locorum, ubi fuerint nati & domicilium habuerunt, & mortui sunt, *Guillelm. Bened. ubi sit. num. 151.* tanquam si bona essent vacantia. Et ita iudicatum Aresto Senatus Parisiensis 7. Septemb. 1545. *Pap. lib. 21. Rap. arest. tit. 3. arest. 5. & 6.* Norunt hanc honestatem Græci, quorum Archos Euclides auctor citatur Demosthene, aduersus Marchartum. *ora. pæd. v. ἀντι ἀδελφ. de hereditate Agniana.* in hęc verba, *ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἀδελφὸν εἶναι ἀλλήλων μὴτε πατρὸς, μὴτε μητρός, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνομιᾶς.* id est, spurii autem neque ius est propinquitatis, neque item sacrorum, neque publicorum, ab Euclide preter.

14 *¶* De *¶* adoptatis autem quid sentiendum est. & num succedant iure consanguinitatis & proximitatis si quæras, respondeo: ius familiaritatis & agnationis civile esse, sed agnationis, de legit. agnat. tut. iure per actum civilem adoptionis acquiri, *l. qui in adoptionem, 23. de adopt. P. & tolli, §. minus, de hered. qua ab intest. deser.* Verum consanguinitatem, quia nexus est sanguinis & naturale ius, *l. si is qui, 4. de adopt. P. l. de suis & legit. l. iura sanguinis, de reg. iur.* per adoptionem non posse acquiri. At quia lex adoptatis iura consanguinitatis in successione & alis actibus communicat, non vi significationis consanguinei, sed respectu civilis effectus dicuntur. *§. si nemo suus heres, ver. nec dubium, de legit. agna. succ. l. 1. §. fin. & l. 2. de suis & legit. P. l. 2. §. si sit; & l. si quis 7. ad Senat. Tertul. P.* Et qui adoptator illi dem agnatus est, quibus & pater agnatus: & legitimam eorum hereditatem consequitur. *l. 2. §. 2. de suis & legit. P.* Sed iudicium distinctione intelligendum est, nam qui in adoptionem dati sunt extraneo, & ideo non transferunt in potestate patris adoptantis, succedere non possunt collateralibus patris adoptantis. *l. cum in adoptione, §. sed ne articulum, de adoptio. C. Qui autem transferunt in potestate adoptantis, quod persone conuincit, dati sunt in adoptionem, succedere possunt ex eo capite, quod sit naturaliter coniuncti, §. nullum vero, de hered. ante ven. & si ex eo capite gradus naturalis non essent succedere, sed tantum ex gradu civili, tunc adoptio, possent, inquit Guillelmus Bened. in cap. Raynuius, ad ver. Et uxorem nomine Adelasiam, de off. §. num. 192. & 193. de test. agnatis patris adoptantis succedere, si adoptio ante soluta non fuerit emancipatione: non autem succedere possent cognatis. *l. qui in adoptione, de adoptio.**

¶ Disputat *¶* autem ex legibus Atheniensium Demosthenes in oratione aduersus Leocharem, pro Aristodemo propter quod Archiade, cuius petebat hereditatem, ex lege Solonis de ceteris adoptatis sine prole legitima, hereditatem redire ad proximos eius qui adoptat. a quo bona processerant, *ὁ δὲ, inquit, τοῦ Σόλωνος νόμος, ἐστὶν διατεταχέναι τὸν ποικίλον ἐκ τῶν οἰκῶν, ὅταν ποικίλῃ ἐκ τῶν οἰκῶν, οἷμα τὸ δὲ κατὰ νόμον εἰς ποικίλον ἐπιπέσει, ὅχι ὅπως αἰσπερ τῶν ἰσθμίων ἀμείνων βολαδὴν εἴναι, ἀλλὰ τοῖς νόμοις ἀκαλόπως πρὸς ἑκάστου τῶν γρηραμμένων, ὡς ὁ νόμος λέγει, δοῦναι ἐπιπολλῶν, εἴσιν, ὅτε Σόλων εἰσέτις εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐξέταται αὐτοῖς διατεταχέναι ἂν ἐθέλωσι, τοῖς δὲ ποικίλοισιν, ἐν ἑξῆσι διατεταχέναι ἀλλὰ τῶν ἐν γρηραμμένων ὅν γρηραμμένων ἐπαρτέρας. ἢ τελευτήσαντος ἀποδοῦναι τὴν κληρονομίαν τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐκείνοις ὅτι ποικίλοι. id est, Solonis lex nec testamentum facere adoptiuum, nec legare ea que sunt in familia dum adoptatur, finit iure omnino. Nam auctoritate legum adoptato in alienis opes, non sic ut de priuatis rebus est statuendum: sed ex prescripto legum singula, ut prescripta sunt, facienda. Sicut lex ait. Qui non adoptati fuerant, cum Solon magistratum iniret, eis testamenti faciendi suo arbitratu, ius esto. Adoptatus vero suo ne nescit. Sed aut viuens relicto iusto & naturali iure, in famul. am redeunto, vel defuncti hereditatem primis cognatis adoptatoris restituunt.*

De successione Collateralium vltterioris gradus, quam fratrum.

C A P. 12.

- 1 Cognati post agnatos tantum lege 12. tab. ad successione intestati vocati.
- 2 Femina cognata & agnata quando, & quomodo ad hereditatem intestati admittitur.
- 3 Edictum, vnde legitimi, & vnde agnati, quae id continet.
- 4 Cognatorum & agnatorum ex latere quomodo: igitur hodie successio intestati.
- 5 Feudorum ab intestato successio vsq. ad quem gradum.
- 6 Agnati vel cognati quando non succedant vsque ad decimum gradum.
- 7 Clericorum & ecclesiasticarum personarum ab intestato decedentium, ad quem pertineat hereditas.

Post fratres fratrumque filios, *¶* proximiores defuncti admittuntur ad successione intestati. Verum & ius antiquum a nouo distinguere oportet. Siquidem lege 12. tabul. post consanguineos fratres vel sorores, delata fuit tantum hereditas ad proximiores vel proximiores eiusdem gradus agnatos, exclusis cognatis, qui post agnatos tantum vocabantur. *l. de suis & legit. hered. §. 1. & sequ. de legit. agna. suc. §. si plures sunt gradus, eo. l. pronuntatio. 195. de verb. signi. Paul. lib. 4. recept. sentent. tit. 8. §. post suos, de success. cognato. l. ad intestati, §. C. de legit. hered.* Qui sunt autem agnati, docent Iustinianus, in *§. sunt autem, de legit. agna. tut. & §. sunt autem, de leg. agn. succ. l. 5. vnde legit. lib. 3. P. tit. 8. & alii, l. sunt autem, de legit. tut. l. Iurisconsultus, §. inter agnatos, de grad. b. affinita. P. l. inter agnatos, vnde legit. pro virilis sexus esse personas coniunctas cognatione, quales fratres ex eodem patre nati, qui & consanguinei patris fratris filio, fratres patruales ex duobus fratribus geniti, & reliqui eodem modo ex istis procreati. Qui autem per femininam sexus personas iunguntur, cognati tantum dicuntur, *§. at qui per femininam sexus, de leg. agn. tut. l. Iurisconsultus, §. cognationis, de grad. b. affinita.* ut amita tua filius non est tibi agnatus, sed cognatus, & tu illi: quia qui nascuntur, patris non matris familiaritatem sequuntur. Proximior agnatus dicebatur, habita ratione temporis in quo res ad intestati causam peruenit. *d. l. 2. §. interdum, & l. sequ. de suis & legit. hered. P. §. sunt autem agnati, de legit. agn. suc. l. 1. §. proximus, vnde cog. P.**

¶ Sanciebat *¶* etiam lex 12. tabularum ut femina iure tantum consanguinitatis capiat hereditatem intestati, si sorores sint, vltimus non capiant: masculi autem ad eorum hereditates, etiam si in longissimo gradu sint, admittantur. Qua de causa fratris tui aut patris tui filia vel amita tua, hereditas ad te pertinebat, tua vero ad illas non pertinet. *§. ceterum, de legit. agn. suc. l. lege 12. tab. C. de legit. hered.* Et iure quoque sequenti civili iura res succedebant, ut agnatae filiae, excluderentur cognatae. *l. consanguinitatis, 3. & l. patruo, 7. & l. in successione, 9. Cod. eodem.* Postea tamen alias cognatas preter, ut antea diximus, ad hereditatem vocauit, ex parte edicti qua proximitatis nomine bonorum